ئەختەم ئۆمەر

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

ئەختەم ئۆمەر

چۈمبەللىك ساھىبجامال

(ھېكايىلەر)

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

戴面纱的丽人：维吾尔文/艾合塔木·吾买尔著. —乌鲁木齐：新疆人民出版社，2008. 8
ISBN 978—7—228—11821—2

Ⅰ. 戴… Ⅱ. 艾… Ⅲ. 短篇小说—作品集—中国—当代—维吾尔语（中国少数民族语言） Ⅳ. I247.7

中国版本图书馆 CIP 数据核字（2008）第 135765 号

作　　者	艾合塔木·吾买尔
责任编辑	巴力江·孜帕尔
责任校对	阿依古丽·萨比提
特约校对	亚森·扎依莫夫
封面设计	艾克拜尔·萨力
出版发行	新疆人民出版社
电　　话	(0991)2827472
地　　址	乌鲁木齐市解放南路 348 号
邮　　编	830001
印　　刷	新疆金版印务有限公司
经　　销	新疆维吾尔自治区新华书店
开　　本	880×1230 毫米　1/32
印　　张	10.25
版　　次	2008 年 10 月第 1 版
印　　次	2008 年 10 月第 1 次印刷
印　　数	1—5000
定　　价	30.00 元

چۈمبەللىك ساھىبجامال (ھېكايىلەر)

ئاپتورى : ئەختەم ئۆمەر
مەسئۇل مۇھەررىرى : بارىجان زەپەر
مەسئۇل كوررېكتورى : ئايگۈل سابىت
تەكلىپلىك كوررېكتورى : ياسىن زايىموف
مۇقاۋا لايىھىلىگۈچى : ئەكبەر سالىھ
نەشر قىلىپ تارقاتقۇچى : شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى
تېلېفون : 0991—2827472
ئادرېسى : ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى 348 - نومۇر
پوچتا نومۇرى : 830001
باسقۇچى : شىنجاڭ جىنبەن مەتبەئەچىلىك چەكلىك شىركىتى
ساتقۇچى : شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق شىنخۇا كىتابخانىسى
فورماتى : 880×1230 مىللىمېتىر 1/32
باسما تاۋىقى : 10.25
نەشرى : 2008 - يىل 10 - ئاي 1 - نەشرى
باسمىسى : 2008 - يىل 10 - ئاي 1 - بېسىلىشى
تىراژى : 1—5000
كىتاب نومۇرى : ISBN 978—7—228—11821—2
باھاسى : 30.00 يۈەن

مۇندەرىجە

يىراققا تارالغان قوڭغۇراق ئاۋازى 1

ئاخىرقى تەلەپ 5

بىلەيچى بوۋاي 9

قېرى قىز 13

ئوغلىنىڭ سۆيگىنى 23

ئىنسان........................ 27

قارغىش قېپى 31

دوستۇمنىڭ چۈشى 36

توغاچ 42

سەھەردە 45

ئاق لەيلەك 48

سۈت ساتقۇچى قىز 53

ھېلىقى يەر 56

نازىنىن........................ 61

ئامۇت 70

كونا مەنسەپدار........................ 72

ياشاش ئۈچۈن 78

此为试读，需要完整PDF请访问： www.ertongbook.com

بىچارە مەلغۇن 85
مېنىڭ سەھرالىرىم ، سىلەر نېمە كويدا 95
مۇزاكىرە 114
ئاتا ۋەسىيىتى 116
يۇرەكتە ساقلانغان سىر 125
ئاخشامقى پەرىشتە 133
سېغىنىش كۈيى 143
مازار غوجام 152
قىزىل قۇرت 155
تاماكا 161
ئاق جۇۋان 167
كېچىدىكى چاي 178
نىياز كۆكزىنىڭ شەرىپى 186
غازاڭ خالتىسى 197
سۆيگۈ قەدرى 206
خەير - خوش ، ئاپتاپپەرەسلىك 213
بىزنىڭ ئۆرۈك 222
ئۆلۈم تەھدىتى 229
گىلاس لەۋ 245
ئۆلمىگەن ئۈممەتلەر 260
قەلەندەرنىڭ جەندىسى 282
بېدىك 287
بىز تىرىك ئادەملەر 293
تەدبىر 299
يۇلتۇزسىز كېچە 316

يىراقتا تارالغان قوڭغۇراق ئاۋازى

— ئۇ نېمىنىڭ ئاۋازى ؟

ھارۋىكەش تەئەججۇپلەنگەن ھالدا بىردە سادىققا ، بىردە ئۇنىڭ ئايالىغا قارىدى . سادىق ئۇندىمەستىن پۈتۈن زېھنى بىلەن ئاۋازنى تىڭشىماقتا . ھارۋىكەش بىر نەرسە دەپ دەپ ئاغزىنى ئۆمەللىدىيۇ ، گېپىنى ئىچىگە يۇتۇۋېتىپ ، ئالدىغا قاراپ ئاتنى قامچىلىدى .

سادىقنىڭ ئايالى قاپقارا ، مايلانغان كالتە بۇدۇر چېچىنى يولنىڭ ئاچچىق شور توپىسىدىن ساقلاش ئۈچۈن باش - كۆزىنى ئورىۋالغانىدى .

سادىق ئوفىتسېر بولۇپ ، توي قىلغاندىن بېرى ئايالىغا يۇرتى ۋە ئاتا - ئانىسىنى كۆرستىش پۇرسىتىگە ئىگە بولالمىغانىدى . مانا ھازىر ئۇلار ئايروپىلاندىن چۈشۈپ ئاپتوبۇسقا ، ئاندىن مانا بۇ ھارۋىغا ئولتۇرۇپ سادىقنىڭ يېزىسىغا قاراپ يولغا چىققانىدى . يول بويىدا قاتار كەتكەن جىگدىلەر بولۇپ ، غۇژمەك - غۇژمەك مېۋىلىرى كۆز ئاپتىپىدا ئالتۇندەك پارقىرايتتى . كۆز يەتكۈسىز شورلۇق ، قاقاسلىق تۈزلەڭنى كۆرۈپ ئايالىنىڭ ئەرۋايى ئۇچتى :

— ۋاي - ۋاي ، ماۋۇ يولنىڭ ئەسكىلىكىنى ، نېمىدېگەن قاقاسلىق يەرلەر بۇ ؟ توپىغا كۆمۈلۈپ كېتىدىغان بولدى كىشى !...

ۋۇي راست ، بۇنداق يەردە نېمە بولىدۇ ؟ ۋاي بىچارىلەرەي ، بۇ شورلۇقتىن نېمە ئېلىپ ، قانداق جان باققاندۇ ؟ سادىق ، يۇرتىڭىز مۇشۇنداق قاقاسلىقمىتى ؟ گىياھ ئۈنمىسە بۇ يەردە !

ھارۋىكەشنىڭ چىرايى ئۆڭدى . سادىق ئايالىغا ئالىيىپ

قويۇۋىدى ، ئايال سۆزلەشتىن توختىدى . يىراقتىن قارا كۆرۈنۈپ تۇرغان يېزىدىن يېقىملىق ، زىل قوڭغۇراق ئاۋازى كەلمەكتە ئىدى . سادىق ئۇنى پۈتۈن دىققىتى بىلەن ئاڭلىماقتا . ھارۋىكەشمۇ سادىقنى ئاشۇ ئاۋازنى ئاڭلىيالماي قالمىسۇن دېگەندەك ، ئاتنى ئىلگىرىكىدەك ۋارقىراپ - جارقىراپ ھەيدىمەستىن ، ئۆز مېڭىشىغا قويۇۋەتكەنىدى . ئۇ پات - پات سادىققا يەر ئاستىدىن قاراپ قوياتتىيۇ ، گەپ قىلمايتتى .

— سادىق ، مەن سىزدىن سوراۋاتىمەن ، ئۇ نېمىنىڭ ئاۋازى ؟ — سادىقنىڭ ئايالىنىڭ ئىچى پۇشۇپ ، يەنە سورىدى .

— قوڭغۇراقنىڭ ئاۋازى . بۇرۇن بىزنىڭ مەھەللىدە مەكتەپ يوق ، بىرلا سىنىپ بار ئىدى . ئۇ قوڭغۇراق ئاشۇ سىنىپنىڭ قوڭغۇرىقى . مەن ئاشۇ يەردە باشلانغۇچ مەكتەپنى تۈگەتكەن...

— ھازىرمۇ ئاشۇ بىرلا سىنىپ بارمۇ ؟

— ياق ، ھازىر چوڭ مەكتەپ بار .

— سىزنىڭ مەھەللىڭىزدىما ؟

— ياق ، سەل نېرىغا كۆچۈپ كەتتى .

— مەكتەپنىڭ قوڭغۇرىقىنى ئاشۇنداق ئۆزۈن چالامدۇ ؟ خۇددى ساراڭ بولۇپ قالغاندەك...

سادىقنىڭ چىرايى تاتىرىپ كەتتى :

— ئۇنى بۇرۇن مەن چالغان...

ئۇ گېپىنى داۋاملاشتۇرالماي قالدى . ئېرىنىڭ چىرايىنى كۆرۈپ ئايال ھەيران قالدى .

— نېمانداق ، چىرايىڭىز بۆلەكچە بولۇپ كەتتىغۇ ؟ بىر يېرىڭىز ئاغرىۋاتامدۇ ؟...

سادىقنىڭ چىرايى تېخىمۇ تاتىرىپ ، لەۋلىرى تىترەپ كەتتى :

— ئۇنى ئانام چېلىۋاتىدۇ...

شۇ سۆزنى دېيىشى بىلەنلا ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن تاراملاپ ياش تۆكۈلدى .

ئايال خىجىل بولغىنىدىن شەلپەردەك قىزىرىپ ، يەرگە

قارىۋالدى . سادىقمۇ ، هارۋىكەشمۇ ئۈندىمەيتتى ، قوڭغۇراق ئاۋازى بارغانسېرى يېقىنلىماقتا ئىدى . ئۇنىڭ بىر خىل رىتىمدا چۈڭكۈلداپ ئاڭلىنىۋاتقان زىل ئاۋازى جىمجىتلىق هۆكۈم سۈرگەن بىپايان يېزا ئاسمىنىدا ئەكس سادا پەيدا قىلىپ ، يىراق - يىراقلارغا ئاڭلىناتتى...

هارۋا مەھەللىگە كىرىپ كەلدى . ئېرىق بويىدا سېغىز لايدىن قونچاق ياساپ ئويناۋاتقان بالىلار ئۇلارغا ھەيرانلىق بىلەن تىكىلىشتى . كۈتۈلمىگەندە ئۇلار ئىچىدىن بىرى :

— ھەي بالىلا ، ئاۋۇ ھارۋىدىكى ئاچاش ھېلىقى ئۆتكەندە كۆرگەن كىنودا چىققان ئاچاش شۇ ! — دېگەنىدى ، بالىلار شۇئان قولىلىرىدىكى لايىنى تاشلاپ ، چۇرقىرىشىپ ھارۋىنىڭ كەينىگە كىرىۋالدى . قوڭغۇراق ئاۋازى مەھەللە ئىچىدە ئاجايىپ سۈزۈك ، مۇڭلۇق ئاڭلىناتتى . سادىق ھارۋىدىن سەكرەپ چۈشتى - دە :

— ئانا ... ئانا ... — دېگىنىچە كىچىك بالىلاردەك ئالدىغا قاراپ يۈگۈردى . قوڭغۇراق ئېگىز قېرى ئۈجمىنىڭ شېخىغا ئېسىلغان بولۇپ ، بىر ئايال ئۆگزىدە تۇرۇپ ئۇنىڭ ئۇزۇن ، ئاق تانىسىنى ھەدەپ سىلكىمەكتە ئىدى .

— ئاشۇ ئايال سادىقنىڭ ئانىسى ھاۋاخان شۇ ، — دېدى ھارۋىكەش . سادىقنىڭ ئايالى تېخىمۇ ھەيران بولۇپ ، قېينانىسىغا تىكىلگىنىچە قېتىپ قالدى . ھاۋاخان ئاچىنىڭ چاچلىرى چۇۋۇلۇپ پاخپايغان ، كىيىملىرىگە ھەرخىل قۇراق - لاتا ، شوينا ، دەرەخ يوپۇرماقلىرى ئېسىلغان ھالەتتە ئىدى . ئۇ نېمىلەرنىدۇر دەپ ، بىردە كۈلۈپ ، بىردە يىغلايتتى . ئۇ سادىقنىڭ ئۆگزىگە چىقىپ ، ئۆزىگە يېقىنلاپ كەلگىنىنىمۇ تۇيمىدى .

— ھاۋاخان بەكمۇ ئوبدان ئايال ئىدى ، — دەپ چۈشەندۈردى ھارۋىكەش ، — سادىق ئەسكەرلىككە كېتىپ ، ئىككى يىلدىن كېيىن تۇيۇقسىز ئۇنىڭ ئۆلۈم خەۋىرى كەلدى . ھاۋاخان شۇنىڭدىن بېرى تولا يىغلاپ ئېلىشىپ قالدى . كېيىن ... ئۇ خەۋەر يالغان بولۇپ چىقتى . ئەسلىدە سادىق ئېغىر يارىلىنىپ ساقايغانىكەن . ئەمما

ئانىسى ساقايمىدى . سادىق كىچىك چېغىدا ، دائىم سەھەردە ساۋاقداشلىرىنى مەكتەپكە چىللاپ ئاشۇ قوڭغۇراقنى چالاتتى . ھاۋاخان سادىقنىڭ ئۆلۈم خەۋىرىنى ئاڭلاپلا ، ئاشۇ قوڭغۇراق تانىسىغا ئېسىلىپ : «ئاھ ··· بالام سادىق ! سەن قەيەردە ؟··· قوڭغۇراقنى چالسام ، ئانا دەپ يېنىمغا كېلەرسەنمۇ !··· » دەپ يىغلاپ كەتكەندى . كېيىنكى كۈنلەردە مۇشۇنداق بولۇپ قالدى .

ھارۋىكەشنىڭ سۆزى تۈگىمەستىن سادىقنىڭ ئايالى يۈزىنى قوللىرىنىڭ ئارىسىغا ئېلىپ ئۆكسۈپ يىغلىۋەتتى···

ئاخىرقى تەلەپ

كېچىچە ئاغرىق ئازابىدا ئىڭراپ چىققان كېسەللەر تاڭغا يېقىن ئۇخلاپ قېلىشقانىدى. بۇلارنىڭ ئىچىدە پەقەت بىر يىگىتلا ئويغاق ئىدى. يىگىتنىڭ ئامبۇردەك چىڭ قىسىلغان قولىدا مىجىقى چىقىپ كەتكەن بىر پارچە قەغەز تۇراتتى. ۋىجدانسىزلىق ئىپادىلەنگەن بۇ خەتكە مىختەك قادالغان جۇپ كۆزى غەزەپنىڭ كانىغا ئايلانغان بولۇپ، كىرپىكلىرى گويا بەتلەپ قويۇلغان ئوقيا ئىدى.

بىردىنلا ئۇنىڭ تېنى شۇركەنگەندەك بولدى ـ دە، پەسكەش گەپلەر بىلەن ئۆزىنى بۇلغىغان بۇ قەغەزنى تېخى تولۇق كۆرۈپ ئۇلگۇرمىگەنلىكىنى ئەسكە ئېلىپ، پۇرلىشىپ ئەسلىي ھالىتىنى يوقاتقان قەغەز يۇزىنى تىترەپ تۇرغان قوللىرى بىلەن ئاۋايلاپ تۇزلەپ، داۋامىنى ئوقۇشقا باشلىدى:

«... بۇنداق دىسەم بەلكىم كېسەل ئازابىڭغا يەنە ئۇستىلەپ ئازاب قوشۇشۇم مۇمكىن...

ھەقىقەتەنمۇ كېلىشكەن، سۇباتلىق يىگىت ئىدىڭ. ئاق كۆڭۈللۈكۈڭ، ھۆسنۈڭگە ھەسسىلەپ ھۆسن قوشۇپ تۇرىدىغان سەۋيەڭ ۋە تىرىشچانلىقىڭ مېنى تەسىرلەندۇرگەنىدى. قىسقىسى، ئىستىقباللىق يىگىت ئىدىڭ. بىراق ئەمدىلىكتە ئوڭ پۇتۇڭ سۇندى، بېشىڭ ئېغىر زەخىملەندى. پۇتۇڭدىن يىلىك ئېقىپ كەتكەنلىكتىن كېسىپ تاشلىنىشىڭنىڭ ئېھتىماللىقى كۆپ. ئۇنىڭ ئۇستىگە ئۆتكۈر كاللاڭ بۇرۇنقى ھالىتىگە كېلەلمەسلىكى مۇمكىن. پۇتۇڭ كېسىپ تاشلانسا ئىستىقبالىڭمۇ تۇگىشىدۇ.

此为试读,需要完整PDF请访问: www.ertongbook.com

كېلىشكەن قەددىڭگە مەڭگۈ ھاسا تاياق ھەمراھ بولىدۇ. ئالىي مەكتەپ ئىمتىھانىدىن ئۆتكىنىڭ بىلەن، سالامەتلىك تەكشۈرۈش ئىمتىھانى تېخى ئالدىڭدا. بۇ پېشكەللىك پۈتكۈل ئارزۇ - ھەۋەسلىرىڭنى خام خىيالغا ئايلاندۇردى...

مېنى كەچۈر، سۇغا چۈشۈپ كەتكەن بالىنى قۇتقۇزۇش يولىدا ئۆزۈڭ يېرىم ئادەم بولۇپ قېلىۋاتقان بولساڭمۇ، بۇنىڭ بەدىلىگە يەنە بىر ھايات قايتا ھاياتلىققا ئېرىشتى. بۇ ئالىيجاناب روھىڭ بىر مەزگىل كىشىلەرنى تەسىرلەندۇرۇشى مۇمكىن. بىراق...

ئاشۇ كۈنى كىرگىنىمدە يۈز - كۆزۈڭ ۋە پۈتۈڭ داكىغا ئورالغان ھالدا ياتقانىكەنسەن. بۇ ھالىتىڭ مېنى بەكمۇ ئۈمىدسىزلەندۈردى. كىرگىنىمگە پۇشايمان قىلىپ قايتىپ چىقتىم. شۇ ئېچىنىشلىق كۆرۈنۈش ھازىر كۆز ئالدىمغا كەلسىمۇ قورقۇپ شۈركىنىپ كېتىمەن. مانا بۈگۈن بىرئاز ياخشىلانغانلىقىڭنى ئاڭلاپ بۇ خەتنى كىرگۈزدۈم...

ئەگەر مەردلىكىڭ يەنىلا سۈنمىغان بولسا، مەندەك ۋاپاسىزنىڭ سۈرىتى ساڭا ئەمدى ھەرگىزمۇ خۇشاللىق بېغىشلىمايدۇ. شۇڭا، قايتۇرۇپ بېرىشىڭنى ئۆتۈنىمەن. بۇ مېنىڭ سەندىن كۈتىدىغان ئەڭ ئاخىرقى تەلىپىم بولۇپ قالسۇن.

سالامەتلىكىڭنى تىلەپ:

نۇربىيە

1977 - يىل 7 - ئاينىڭ 12 - كۈنى»

ھۆرمەتلىك كىتابخان، خەتنىڭ مەزمۇنىدىن يىگىتنىڭ ئىسمىنى بىلمەيلا خەۋەر تاپتىڭىز، بەلكىم تاقەتسىزلىنىۋاتقانسىز، بىلىشكە تەقەززا بولۇۋاتقان بۇ ئىسمىنى مەنلا ئېيتىپ بېرەي. ھېكايىمىزنىڭ قەھرىمانى زۇلپىقار بولۇپ، تىرىشىپ ئۆگەنگەنلىكتىن بۇ قېتىمقى ئالىي مەكتەپ ئىمتىھانىدىن يۇقىرى نومۇر ئېلىپ ئۆتكەنىدى.

شۇ تاپتا ئۇنىڭ بېشى ئاجراپ كېتىدىغاندەك زىڭىلداپ

ئاغرىيتتى ، كۆز ئالدىدا رەڭگا رەڭ ، چوڭ - كىچىك شارچىلار پەيدا بولۇپ ، قالايمىقان ئۇچاتتى . ئۇنىڭغا گويا ھەممە نەرسە ۋىجدانسىزلىق بىلەن ھىجىيىۋاتقاندەك كۆرۈنەتتى . شۇم خەۋەرنىڭ ئەلچىسى بولغان ھېلىقى خەتنى ئاللىقاچان تىتىپ تاشلىغانىدى . ئۇ بىردىنلا ئۆزىمۇ سەزمىگەن ھالدا :

— ھۇ ، ۋىجدانسىز... — دەۋەتتى .

بۇ ئىپچىننىشلىق ، قوپال ئاۋاز تاتلىق ئۇخلاۋاتقان كىسەللەرنى ئويغىتىۋەتكەن بولسا كېرەك ، يەنە ئىڭراش باشلاندى .

* * *

زۇلپىقار پۈتۈن زېھنى بىلەن دەرس تەكرارلاۋاتاتتى . سىنىپ تۇرمۇش ھەيئىتى ئەۋەتكۈچىنىڭ ئادرېسى ئېنىق يېزىلمىغان بىر پارچە خەتنى بەردى . ئۇ سەل ھەيرانلىق ئىچىدە كونۋېرتنىڭ ئاغزىنى ئېچىپ ، بىرنەچچە پۈكلەنگەن خەتنى ئىتتىك سۇغۇرۇپ ئالدى .

«زۇلپىقار ، ئۆگىنىش ۋە تۇرمۇشۇڭ ياخشى كېتىپ بارغاندۇ ؟ مەكتەپ ھاياتى نېمىدېگەن گۈزەل - ھە ! ئۆز ۋىجدانىمغا مىڭلارچە لەنەت ئوقۇش بىلەن ، ساڭا يۈز كېلەلمەيدىغانلىقىمنى بىلدۈرىمەن ھەم ئالدىڭدا چەكسىز خىجىلمەن . مەن بىر ھىيلىگەر ئالدامچىنىڭ دامىغا چۈشۈپ ، ئۆز ۋاقتىدا سېنى ئازابلىغانىكەنمەن . مانا ئەمدى تەنتەكلىك ۋە ئەقىلسىزلىقىم تۈپەيلى ، پۇشايمان ئوتىدا كۆيۈپ قىلدەك تولغىناۋاتىمەن . ھىيلىگەر لۈكچەكنىڭ ئۆزىنى دوختۇر دەپ تونۇشتۇرۇشىغا ئالدىنىپ ، مۇھەببىتىمنى ئۇنىڭغا بېغىشلىۋەتكىنىم ئۈچۈن ، ئۆمۈرلۈك ۋىجدان ئازابىغا مۇپتىلا بولدۇم... ئەسلىدە ... ئۇ ...

بولدى ، كۆپ سۆزلەش ھاجەتسىز . چۈنكى مەندەك بىر ئادەمنىڭ ساڭا بىلجىرلاش سالاھىيىتى يوق . مۇھەببەت ئۇقۇمىنى ئەمدى ئۇنتۇشۇم كېرەك ھەم ئۇنتۇشقا مەجبۇرمەن . ئىشلەۋاتقىنىمغا بىر يىل بولغان باسما زاۋۇتى مېنىڭ ئەڭ يېقىن

سىردىشىم، پۈتۈن ئىشقىمنى شۇنىڭغا بېغىشلىدىم. كېيىنكى ئىستىقبالىمنى شۇنىڭدىن تاپماقچىمەن. بۇ ئەقىدەمگە ھەرگىزمۇ خائىنلىق قىلمايمەن.

زۇلپىقار، سىز (ئەمدى «سىز»، دەپ ئاتاشنى لايىق كۆردۈم) شەرەپلىك ھالدا ئالىي مەكتەپكە ئوقۇشقا ماڭغاندا ئۇزىتىپ قويۇشنى ئويلىغان بولساممۇ، جۈرئەت قىلالمىدىم. سىز قۇتقۇزۇۋالغان بالىنىڭ ئاتا - ئانىسىدىن ئادرېسىڭىزنى بىلىپ، كېچىكىپ بولسىمۇ مانا بۇ خەتنى يېزىشقا مۇۋەپپەق بولدۇم.

زۇلپىقار، ئاڭلىسام مەكتەپ تەسىس قىلغان «يېڭى غۇنچە» ژۇرنىلىنىڭ قوشۇمچە مۇھەررىرى بولۇپسىز. سىزنى تەبرىكلەيمەن، سىز ئىستىقباللىق. سىز دائىم «كەلگۈسىدە چوقۇم جۇڭگونىڭ چېخوۋى بولىمەن»، دەيتتىڭىزغۇ! گۈزەل ئارزۇيىڭىز جەزمەن ئىشقا ئاشقۇسى. ئەگەر مۇمكىن بولسا، يۇقىرىقىلارنىڭ مېنىڭ يۈرەك سۆزۈم ئىكەنلىكىگە ئىشەنسىڭىز، چىن مۇھەببەتنىڭ خائىنى بولغان مەندەك بىر قىزنىڭ مۇھەببەت سەرگۈزەشتىنى تەسۋىرلەپ ئەسەر يېزىپ، ھازىرقى ياشلارنىڭ مۇھەببەتتە مەندەك قىڭغىر كېتىش تۇيۇقى، بەختسىز بولۇپ قالماسلىقىنى قولغا كەلتۈرسىڭىز. بۇ مېنىڭ سىزدىن كۈتىدىغان ئەڭ، ئەڭ ئاخىرقى تەلىپىم بولسۇن. بۇنىڭدىن كېيىن ھەرگىزمۇ بۇنداق ئاۋارە خەتنى يېزىپ ۋاقتىڭىزنى ئالمايمەن. سىزنىڭ چىن مۇھەببەتنىڭ چولپانى بولۇپ، مەڭگۈ بەختلىك بولۇشىڭىزغا تىلەكداشمەن.

تېنىڭىزگە سالامەتلىك،

ئۆگىنىشىڭىزگە مۇۋەپپەقىيەت تىلەپ:

نۇربىيە

1980 - يىل 8 - ئاي»

زۇلپىقار قەغەزدىكى رەڭ تاراپ كەتكەن گۈڭگا خەتلەرنىڭ ياش دېغى ئىكەنلىكىنى پەرەز قىلدى.

1981 - يىل 9 - ئاي، مەكتەپ

بىلەيچى بوۋاي

— بالام ، بىلەي دېگەن پىچاق ، قىڭغىراق ، كەكە ، پالتا بار ئۆيدە لازىم بولىدىغان نەرسە ، بىرەرنى ئېلىپ قويۇڭ...

ئۇزۇندىن بۇيان ئۆزۈم قىزىقىپ يۈرگەن بۇ بىلەيچى بوۋاينىڭ ئالدىدا بۇگۈن ئەتەي توختاپ ، ئۇنىڭغا يېقىنلاشتىن سەپسالدىم .

ئۇنىڭ ئىككى مەڭزىدىن قان تېمىپ تۇراتتى ، پېشانىسىنى قورۇقلار قاپلىغان ، چاچ - ساقاللىرىغىلا ئەمەس ، قاشلىرىغىمۇ ئاق كىرگەندى . ئاق خەسە يەكتىكى ، قارا چېبەرقۇت تامبىلى ، بېشىغا كىيگەن بادام دوپپىسى بوۋاينى تېخىمۇ سالاپەتلىك كۆرسىتەتتى . ئۇ چىرايلىق ئىشلەنگەن نۇقتا سېلىنىپ ، گىلەم مۆلە بىلەن ياسىداق جابدۇلغان كۆك ئېشىكىگە يۆلىنىپ تۇراتتى . مۆلەنىڭ ئۇستىگە ئارتىلغان خۇرجۇننىڭ ئىككى كۆزىگە بىلەي سېلىنغانىدى .

— چوڭ دادا قانچە ياشقا كىرگەنلا ؟

— چامىمچە بىر كام توقسانغا كەلدىم ، بالام .

— بۇ بىلەي تاش تاغنىڭ قانداق يېرىدىن چىقىدۇ ؟

خېرىدارسىز زېرىكىپ قالغان بوۋاي مېنىڭ بۇ سوئالىم بىلەن جانلىنىپ كەتتى .

— تاغ دېگەننىڭ بىلەي تاش چىقىدىغان يەرلىرى كۆپ ، ئېگىز چوققىدىنمۇ ، بەل ، تۆپىلەردىنمۇ چىقىدۇ .

— مۇشۇنداق پارچە - پارچە بولامدۇ ياكى...

— ئالدىغا تەييار ئۇچرايدىغان گەپ نەدە ، بالام ، بولقا ، تۆمۈر شىنا بىلەن چاقىدىغان گەپ . كۆردىڭىزمۇ ماۋۇ قولنى ، بىر خۇر-جۇن ياڭىقىڭىز بولسا ھەش ـ پەش دېگۈچە چېقىپ بېرىمەن…
ئۇنىڭ تارمۇشتەك قارىداپ كەتكەن دىقماق قوللىرى قاداق بىلەن تولغانىدى .
— بىر كۈندە مۇشۇنداق بىلەيدىن قانچىنى ياسايسىز ؟
ئۇ ماڭا ھومىيىپ قاراپ قويدى ۋە قولىدىكى تايىقى بىلەن بىلەي سېلىنغان خۇرجۇننى ئۇرۇپ تۇرۇپ :
— بۇ سېغىز ئەمەس بالام ، تاش بۇ ، تاش . بىر كۈندە قانچىسى ئەمەس ، قانچە كۈندە بىرنى ياسايسىز دەپ بېقىڭا ، ئېسىمنى بىلگەنىنىڭىياقى ئۆمرۈم مۇشۇ بىلەيچىلىك بىلەن ئۆتتى . بىر كۈندە بىر بىلەي ياساپ باقمىدىم .
— بىرى قانچە پۇل ؟
بوۋاينىڭ چىرايىغا كۈلكە يۈگۈردى .
— ئوخشاش ئەمەس ، چوڭىنىڭ چوڭراق ، كىچىكىنىڭ كىچىكرەك . بۇرۇن خېلى پۇلغا ئالىدىغان ، ھازىر ئەرزان ، ماۋۇ چوڭى بىر يېرىم كوي ، باھا قويمايمەن ، كىچىكى يېرىم كوي .
مېنىڭ بوۋايغا قاراپ ئىچىم سىيرىلىپ كەتتى . نېمىدېگەن ئېغىر ئەمگەك ، زور بەدەل ، كۆپ ئەجىر ، ئەرزان نەرخ .
— چوڭ دادا ، بالىلىرىڭىز يوقمۇ ؟
— بولمامدىغان ، توققۇز قىزىم ، خۇدا بەرگەن توققۇز كويئوغلۇم بار . ھەممىسى بالا ـ چاقىلىق .
— ئۇلار سىزگە…
— ھەممىسىنىڭ «ۋاي دادا» دەپ ھالى قالمايدۇ ، بىراق ئاتا كەسپىنى تاشلىغىم كەلمەيدۇ ، ئۇنىڭ ئۈستىگە كىچىكىمدىن ئىشلەپ ئۆگىنىپ قاپتىمەن ، بىر كۈن بىكار بولۇپ قالسام كېسەل بولۇپ قالىمەن . دادام رەھمەتتى «ھاياتلىق ھەرىكەت بىلەن ئاۋات» دەيدىغان . شۇ گەپ راست ئىكەن ، قانداق ، بىرەرنى ئېلىپ قويامسىز . ئۆزى ئەرزان ، ئۆيدە بىرەرى بولمىسا قەدرى

ئۆتۈلىدىغان نەرسە ، پىچىقىڭىز ھەرقانچە بەلەن بولسىمۇ گاللىشىدۇ .

مەن چوڭ بىلەيدىن بىرنى قولۇمغا ئېلىپ ، پۇلنى سۇنۇپ بولۇپ توختاپ قالدىم . بوۋايمۇ شۇ ھامان ماڭا تىكىلدى .

— چوڭ دادا ، ھەممە بىلەيىڭىز نەچچە چىقار ؟

بوۋاي ماڭا ئەجەبلىنىپ قاراپ قويۇپ ، ئېشىكىنىڭ قۇلىقىنى سىلىغاچ ، خۇشياقمىغان تەرزدە :

— ئون سەككىز ، — دېدى .

— ھەممىنى ئۆز نەرخى بويىچە مەن ئالاي .

بوۋاي ماڭا ھەيران بولۇپ قارىدى .

— سىز… سىز ھەممىنى ئالىمەن دېدىڭىزما ؟

— ھەئە !

— نېمە قىلىسىز ؟

— …

مەن بۇ تەرىپىنى ئويلىمىغاچقا ، دەرھال جاۋاب بېرەلمەي دۇدۇقلاپ قالدىم .

— ئەمدى… بۇلارنى ساتىمەن دەپ سىزنى ئاۋارە بولۇپ يۈرمىسۇن دەپ .

— بىر ئۆيگە بىرى يېتىدۇ… سىز ھەممىنى ئېلىپ… ماڭا ئىچ ئاغرىتىۋاتامسىز ! ؟ بىرنى ئىشلىتىسىز ، قالغىنىنى ئەسكى چالما ئورنىدا… ھىم ، مەن بۇنى تاغدىن بىر قونۇپ ئاران ئەكېلىپ ، مىڭبىر جاپادا ياسىغان . سىززە ، بالام ، نېمە ئويلاۋاتىسىز ؟… ماڭا ئىچ ئاغرىتقۇچە ، ئۆزىڭىزگە ئىچ ئاغرىتىڭ ، كۆزىڭىزگە بىچارە كۆرۈنۈۋاتىمەنما ؟

بوۋاي قايىنغىنىچە ئېشىكىنى زەردە بىلەن زىخلاپ مېڭىپ كەتتى .

— ئەمىسە ماۋۇ بىرىنىڭ پۇلىنى…

— بولدى ، سىزگە بەردىم .

بوۋاي كەينىگە قاراپمۇ قويماستىن ، ئېشىكنى يېتىلەپ

此为试读,需要完整PDF请访问: www.ertongbook.com